

Nabożeństwa w naszej parafii
Październik 2018

W Naszej Parafii

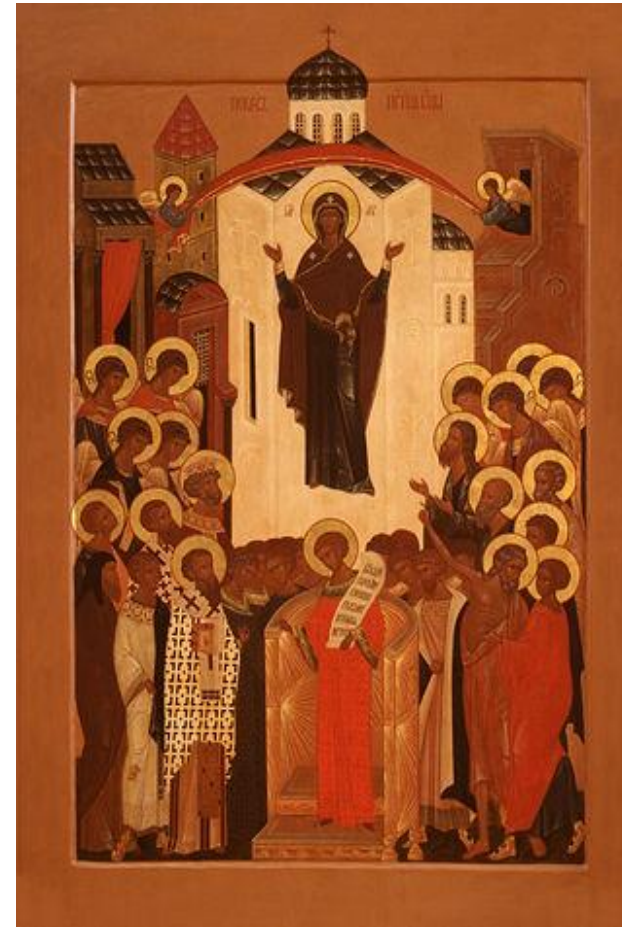

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 października 2018, nr 10/116

03.10 środa	Św. Liturgia. Spotkanie Seniorów parafii. Akatyst za dusze zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
06.10 sobota	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
07.10 niedziela	Niedziela XIX po Pięćdziesiąticy. Święta Liturgia. Inauguracja spotkań Studentów w Roku Akademickim 2018/19.	godz. 8³⁰ godz 10⁰⁰
08.10 poniedziałek	Św. Sergiusza z Radoneża. Święta Liturgia.	godz. 9 ⁰⁰
09.10 wtorek	Zaśnięcie św. Apostoła i Ew. Jana Teologa. Święta Liturgia.	godz. 9 ⁰⁰
10.10 środa	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Akatyst ku czci Najświętszej Bogurodzicy.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
13.10 sobota	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
14.10 niedziela	Niedziela XX po Pięćdziesiąticy. Święto Opieki Najświętszej Bogurodzicy. Święta Liturgia. Jubileusz poświęcenia wolskiej świątyni. Po Liturgii koncert i spotkanie w dolnej cerkwi.	godz 10⁰⁰
17.10 środa	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Akatyst za dusze zmarłych.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
19.10 piątek	Św. Apostoła Tomasza. Święta Liturgia.	godz. 9 ⁰⁰
20.10 sobota	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
21.10 niedziela	Niedziela XXI po Pięćdziesiąticy. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰ godz 10⁰⁰
24.10 środa	Święta Liturgia. Spotkanie Seniorów parafii. Akatyst ku czci Najświętszej Bogurodzicy.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
27.10 sobota	Święta Liturgia. Wspomnienie zmarłych. Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
28.10 niedziela	Niedziela XXII po Pięćdziesiąticy. Święta Liturgia.	godz. 8³⁰ godz 10⁰⁰
29.10 poniedziałek	Święta Liturgia. Wieczernia. Panichida.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
30.10 wtorek	Święta Liturgia. Wieczernia. Panichida.	godz. 9 ⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰
31.10 środa	Św. Apostoła i Ew. Łukasza. Święta Liturgia. Wieczernia. Panichida.	godz. 9⁰⁰ godz. 17 ⁰⁰

W pozostałe dni tygodnia Święta Liturgia jest sprawowana o godz. 9⁰⁰.

Święto Opieki Najświętszej Bogurodzicy.

Troparion święta, ton 4:

Dzisiaj radośnie świętujemy, pobożni ludzie, ocienieni Twoim przyjściem, Matko Boga, i patrząc na Twój przeczysty obraz z rozrzewnieniem mówimy: Otocz nas Twoją czcigodną opieką i wybaw nas z wszelkiego zła, prosząc Twego Syna, Chrystusa Boga naszego, o zbawienie dusz naszych.

Kontakion, ton 3:

Dziewica z chórami świętych dzisiaj w świątyni niewidzialnie modli się za nami do Boga, aniołowie z biskupami kłaniają się, apostołowie zaś z prorokami radują się, bowiem

ze względu na nas Bogurodzica modli się do Przedwiecznego Boga.

Aspekty kultu Najświętszej Matki Bożej w Prawosławiu.

W prawosławiu Bogurodzica nie jest jedynie Pomocnicą w zbawieniu, tak jak pozostali święci i aniołowie. Miejsce Matki Bożej w liturgii prawosławnej niejednokrotnie było przedmiotem dociekań uczonych.

Bogurodzica wzywana jest jako ta, która dokonała zbawienia. Wiarę w szczególną moc prośb kierowanych do Matki Bożej usprawiedliwia nie tylko fakt Bożego macierzyństwa, lecz również wiedza o tym, że stała się ona Bogurodzicą dlatego, że podobna jest do swojego Syna pod względem miłości, miłosierdzia i łaskawej pomocy. Nie może być zatem modlitwy bardziej skutecznej od tej skierowanej do Bogurodzicy.

W Kościele prawosławnym na cześć Matki Bożej ustanowiono wiele świąt. Spośród tzw. wielkich świąt z liczby dwunastu, cztery zostały ustanowione na pamiątkę najważniejszych wydarzeń z jej życia: Narodzenie Bogurodzicy, Wprowadzenie Bogurodzicy do Świątyni, Zwiastowanie Bogurodzicy oraz Zaśnięcie Bogurodzicy. Jednak i te święta w istocie mają charakter chrystologiczny, ściśle maryjny posiadają inne celebracje: na cześć rodziców Bogurodzicy – świętych Joachima i Anny, poczęcie Bogurodzicy, Zaśnięcie Matki Bogurodzicy – św. Anny, Synaksa (Soboru) Bogurodzicy, Opieka Matki Bożej, złożenie czcigodnej szaty Bogurodzicy w Blachernach, złożenie pasa Bogurodzicy w Chalkoprateri, Pochwała Bogurodzicy (Sobota Akatystu), odnowienie świątyni Bogurodzicy „Źródło Życia” w Konstantynopolu (obchodzone w piątek Tygodnia Paschalnego). Do świąt maryjnych w przeważającym stopniu o charakterze lokalnym należą te, podczas których czczona jest pamięć jej cudownych ikon. Ich liczba przewyższa obecnie 400.

Kościół prawosławny podkreśla szczególną moc modlitwy do Matki Bożej. Prosząc o jej pomoc i wstawiennictwo przed Synem, kieruje pod jej adresem wezwanie „zbaw nas”, a nie tylko „módl się za nas do Boga”, jak czyni to w modlitwach do świętych. Wezwanie to wskazuje na udział Bogurodzicy w dziele zbawienia i odkupienia. Nie oznacza ono, że Bogurodzica posiada możliwość udzielania zbawienia, lecz oznacza jedynie pokorną prośbę: „Spraw przez Twe modlitwy do naszego Zbawiciela, abysmy stali się w naszym życiu chrześcijańskim prawdziwymi dziećmi Bożymi”.

Matka Boża nie przestaje modlić się za chrześcijan i przychodzić im z pomocą w odpowiedzi na modlitewne wezwania. Dlatego też Jej kult rozwija się w dalszym ciągu, poprzez ustanawianie nowych świąt na cześć jej cudownych ikon oraz tworzenie kolejnych hymnów związanych z tymi świętami i ikonami.

Spośród wydarzeń z życia Bogurodzicy na Wschodzie jako pierwsze wyodrębniły się święta Zwiastowania i Zaśnięcia. Pierwsze z nich ustanowiono już, prawdopodobnie, w IV w., a drugie zapewne w V wieku. Jako kolejne, w VI-VII w., dołączyły do nich najpierw święto Narodzenia Bogurodzicy, a po nim

Wprowadzenia Matki Bożej do Świątyni. Powszechnie wszystkie te święta obchodzono na Wschodzie w VIII-IX wieku. Z biegiem czasu wszystkie one zostały włączone do grupy wielkich świąt, którym – w słowiańskiej tradycji liturgicznej – zostało też święto Opieki Matki Bożej.

Święto to zostało ustanowione przez Matkę Cerkiew na pamiątkę cudu, jakie miało miejsce w Konstantynopolu ponad tysiąc lat temu. „Wydarzyło się to za panowania cesarza Leona VI Mądrego (886-912), gdy Cesarstwo Bizantyjskie najechali Saraceni. Wydarzenie miało miejsce w niedzielę, 1 października, w 911 roku. W godzinę trwogi wierni skupili się na modlitwie i pokucie. Wielu ludzi przybyło na modlitwę do świątyni w Blachernach (dzielnica Konstantynopola), gdzie znajdowała się m.in. szata Przenajświętszej Bogurodzicy. Podczas odbywającego się w świątyni nabożeństwa całonocnego czuwania, w czasie ostatniej straży, tj. między trzecią i czwartą nad ranem, św. Andrzej Jurodiwyj (Szaleniec Boży) i jego uczeń – młodzieniec Epifaniusz (późniejszy patriarcha) mieli widzenie Przenajświętszej Bogurodzicy. Ujrzeni Ją, kiedy zjawiała się w świątyni w orszaku aniołów i świętych, podtrzymywana przez swego krewnego, św. Jana Chrzciciela i umiłowanego ucznia Chrystusa – św. Apostoła i Ewangelisty Jana Teologa. Ze łzami przed ołtarzem orędownała za modlących się do Swojego Syna, a po modlitwie – na znak swojej opieki nad ludźmi – rozpostarła nad głowami obecnych swój szal, jasnością przypominającą błyskawicę. Po chwili widzenie to znikło i wrogowie zostali odparci.”

Święto celebrowane jako najważniejsze święto po 12 głównych wielkich świątach.

Warto dodać, że święty Andrzej, który stał się świadkiem cudnego widzenia był Słowianinem. W młodych latach trafił do niewoli i jako jeniec został sprzedany Feognostowi, mieszkańcowi Konstantynopola.

Niejednokrotnie ocalenie miasta przed atakiem nieprzyjacielskiej floty przypisywano bezpośredniej interwencji Matki Bożej. Na przykład w roku 626, podczas oblężenia Konstantynopola, po zanurzeniu w morze szala Maryi miały powstać olbrzymie fale, które zniszczyły nieprzyjacielskie okręty.

Bogurodzica stoi na czele świętość Kościoła, a jej świętość jest nieporównywalna z żadną inną ludzką świętością. „Ona jest chwałą przebywających na ziemi i radością będących w niebie, źródłem i korzeniem niewypowiedzianych dóbr, Ona jest szczytem i doskonałością wszystkiego, co święte”, błogosławioną nie tylko między niewiastami (por. Łk 1:42), ale też między wszystkimi ludźmi i wszystkimi świętymi. Ludzie wierzący nie mają większej od niej orędowniczki przed Bogiem. (św. Grzegorz Palamas, Homilia 37,)